

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010814
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010814.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci obžalovaného C. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. januára 2019 prejednal odvolanie obžalovaného C. Y. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. júna 2018, sp.zn.1T/167/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. júna 2018, sp.zn.1T/167/2017 bol obžalovaný C. Y. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna G. D., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 15P 127/2012-85 zo dňa 10. marca 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. júna 2014, bol zaviazaný platiť na výživu syna jeho matke T. D. výživné 80 eur mesačne, najneskôr do posledného dňa mesiaca, túto povinnosť úmyselne neplnil v mieste svojho bydliska v D. L. E. a v mieste bydliska poškodenej vo E. J., okres G. od 29. apríla 2016 do 18. júna 2018 tým, že do 13. júna 2016 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od 13. júna 2016 je zamestnaný a má príjem, výživné zaplatil však len dvakrát a to dňa 10. augusta 2016, kedy zaplatil 100 eur a dňa 03. februára 2017, kedy zaplatil 80 eur a exekútor poslal poškodenej bežné výživné v celkovej sume 960 eur, pričom na výživnom zostal dlhovať T. D. 940 eur a bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 22/2016-95 zo dňa 04. marca 2016, právoplatným dňa 07. mája 2016, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný C. Y. odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol obžalovaný odvolaním pre nesprávnosť výroku o vine a treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný poukázal na to, že v napadnutom rozsudku sa nespomína, že dňa 16.11.2017 svedkyni C.. Y. T. prevodom na účet zaplatil 2.500,-Eur, ktorá následne poslala matke maloletého dieťaťa T. D. sumu 1.900,-Eur. Obžalovaný nerozumie z akého dôvodu bolo strhnutých

600,-Eur. Keďže exekúcia voči nemu ešte neskončila, má za to, že tých 600,-Eur malo byť zaplatené obdobie, za ktoré bol odsúdený, a nie na odmeny svedkyne. Podľa jeho názoru odmeny svedkyne majú byť zaplatené až po splatení dlžnej sumy matke maloletého dieťaťa T. D.. Z toho mu vyplýva, že za zameškané výživné vo výške 904,-Eur, je dlžný len 340,-Eur, ktorú je ochotný okamžite zaplatiť. Na súde dňa 06.03.2018 mu matka maloletého dieťaťa T. D. povedala a sľúbila, že mu pozastaví exekúciu, aby mohol si splatiť túto dlžnú sumu, no nestalo sa tak. Naďalej mu bolo zrážané zo mzdy, pričom jeho mzda po zrážke predstavovala sumu 170,-Eur. Z toho musel zaplatiť byt, stravu a ostalo mu 20,-Eur, tak ako sa mal dostaviť na súd dňa 18.06.2018. Taktiež uviedol, že sa obráti na exekútorскую komoru, keďže má za to, že svedkyňa C.. Y. T. konala nesprávne.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté, nakoľko považuje napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch za správny a zákonný, pričom dlžné výživné nebolo doteraz v celom rozsahu zaplatené.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že doteraz nezaplatil celé dlžné výživné, pretože prišiel o prácu. V októbri 2018 si našiel novú prácu a snažil sa matke maloletého dieťaťa zaplatiť koľko vedel. Zároveň vyjadril presvedčenie, že sa bude snažiť vyplatiť v celom rozsahu zvyšné výživné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 24.10.2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 23. januára 2019, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste je chybný pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení i preto, že sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku toho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, pričom na objasnenie veci treba dôkazy vykonať znovu a vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por.).

V posudzovanej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn.1T/167/2017 bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi zo dňa 29.06.2017 pod ČVS:ORP-283/1-VYS-PD-2017 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie C. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. X písm. c/ Tr. zák., ktorého skutkovým základom bolo, že hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí, a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn.15P/127/2012 zo dňa 10.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.06.2014, bol zaviazaný platiť na výživu mal. G. D., nar.XX.XX.XXXX po 80,-Eur mesačne matke dieťaťa T. D., nar.XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 07.10.2011, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa mesiaca, túto povinnosť si úmyselne neplnil v mieste bydliska v D. L. E. a v mieste bydliska poškodenej vo E. J. od 29.04.2016 do 29.06.2017 tým, že do 13.06.2016 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od 13.06.2016 je zamestnaný má príjem a aj napriek tomu výživné zaplatil len dvakrát, a to dňa 10.08.2016, kedy zaplatil 100,-Eur a dňa 03.02.2017, kedy zaplatil 80,-Eur, čím na výživnom zostal dlhovať oprávnenej sumu 940,-Eur, pričom bol Trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn.2T/22/2016 zo dňa 04.03.2016, právoplatným dňa 07.05.2016, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., k trestu odňatia slobody 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 15 mesiacov.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy je zo všetkých trestných činov uvedených v Trestnom zákone jediným, ktorý obžalovaný pácha (ak neplní výživné úmyselne alebo z nedbanlivosti) aj po podaní

obžaloby. Táto výnimočnosť a jedinečnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. vyplýva z ustanovenia § 122 ods. 13 Tr. zák., podľa ktorého "ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (v prípade trestného rozkazu účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému - § 353 ods. 6 Tr. por.) alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

V prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je teda vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku (v prípade trestného rozkazu jeho doručenie obvinenému), resp. v prípade podaného odvolania okamih, keď sa súd druhého stupňa odobral na záverečnú poradu, tým procesným úkonom (medzníkom), ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní, ktoré spočíva v ďalšom, hoci časovo bezprostredne nadväzujúcom, zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti, na ďalší samostatný skutok.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že v predmetnej trestnej veci sú vykonávané zrážky zo mzdy obžalovanému C. Y. formou exekúcie na predmetné výživné. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že napriek výsluchu svedkyne C.. Y. T. nebolo v konaní zistené od kedy (presne od akého dátumu) do kedy (do akého dátumu) sa vedie voči obžalovanému exekúcia, koľko bolo v exekučnom konaní za každý mesiac na výživnom obžalovanému zo mzdy zrazené a exekútorom vyplatené, nakoľko obdobie vyplateného zrazeného výživného v rámci exekúcie nepatrí do povinného obdobia v neprospech obžalovaného, keďže za toto obdobie je plnená vyživovacia povinnosť zo strany obžalovaného cestou exekúcie. V tejto súvislosti je potrebné doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne C.. Y. T. na hlavnom pojednávaní, respektíve alternatívne si vyžiadať od súdnej exekútky C.. Y. T. písomnú správu, ktorá dá zrozumiteľnú a úplnú odpoveď na vyššie uvedené otázky.

Zároveň odvolací súd dodáva, že po rozhodnutí poručenského súdu (rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp.zn.15P/127/2012 zo dňa 10.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.06.2014) mala byť už v prípravnom konaní riešená otázka výšky výživného ako predbežná otázka. Malo byť v rámci predbežnej otázky zisťované a zistené, či vzhľadom na možnosti, schopnosti a majetkové pomery obžalovaného C. Y., určené výživné obžalovanému vo výške 80,-Eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.04.2014, sp.zn.15P/127/2012, je naďalej adekvátne výživné.

Bude preto úlohou okresného súdu sa zaoberať uvedenými skutočnosťami a za týmto účelom bude potrebné vyžiadať si správu od súdnej exekútky C.. Y. T., aby pravdivo, zrozumiteľne a úplne zodpovedala otázky od kedy (presne od akého dátumu) do kedy (do akého dátumu) sa vedie voči obžalovanému exekúcia, koľko bolo v exekučnom konaní za každý mesiac na výživné obžalovanému zo mzdy zrazené a exekútorom vyplatené (súdu je potrebné predložiť jasný a zrozumiteľný rozpis zrazených a exekútorom vyplatených finančných súm výživného), prípadne za týmto účelom dopytovať na hlavnom pojednávaní súdnu exekútku C.. Y. T. Zároveň bude úlohou okresného súdu si zabezpečiť správy na obžalovaného C. Y. (ohľadne príjmových pomerov obžalovaného od jeho zamestnávateľov, správu od úradu práce, aké čiastky mu boli vyplatené počas obdobia keď nepracoval, správu od katastra nehnuteľností, či je vlastníkom nehnuteľnosti, správu od príslušného ODI OR PZ, či je vlastníkom motorového vozidla, správu od súdnej exekútky C.. Y. T. ohľadne jej zistení k majetkovým pomerom obžalovaného, prípadne ďalšie správy), aby bolo možné vzhľadom na možnosti, schopnosti a majetkové pomery v tomto konaní posúdiť ako predbežnú otázku, či výživné vo výške 80,-Eur určené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.04.2014, sp.zn.15P/127/2012, je naďalej adekvátne výživné. Pre prípad zmeny podstatných pomerov od rozhodnutia poručenského súdu je potrebné vyriešiť v rámci predbežnej otázky výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného C. Y. na maloletého G. D. a následne na podklade takto určeného výživného upraviť skutkové okolnosti v tejto veci.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že pre zistené chyby nebol skutkový stav veci náležite zistený, sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a doplnenie dokazovania zrejme môže viesť aj k iným skutkovým a právnym záverom, preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného C. Y. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, odstránil vytykané

nedostatky, vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti a po ich vyhodnotení rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.